

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

Povrv-414/2026-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu po sucu toga suda Hrvoju Lukšić, u pravnoj stvari tužitelja GRADA ZAGREB, OIB 61817894937, Zagreb, Trg Stjepana Radića 1, protiv tuženika EURODIGITAL d.o.o., OIB 80336561664, Zagreb, Vladimira Nazora 34, kojeg zastupa punomoćnik Silvije Hraste, odvjetnik iz Odvjetničkog društva HRASTE&PARTNERI, d.o.o. oz Zagreba, Ribnjak 40, radi isplate novčane tražbine u iznosu od 4.694,39 EUR nakon javne glavne rasprave zaključene 27. kolovoza 2026. u prisutnosti punomoćnika stranaka, s danom objave 1. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Radojke Galić iz Zagreba, Čikoševa 3, posl. br. Ovr-2803/21 od dana 11.08.2021., kojim je naloženo tuženiku EURODIGITAL d.o.o., Zagreb, Ulica Vladimira Nazora 34, OIB: 21632404131, ranije DOBRA REKLAMA d.o.o., Zagreb, Gramača 5M, OIB: 21632404131) platiti tužitelju GRADU ZAGREBU (OIB: 61817894937), Trg Stjepana Radića 1, Zagreb, iznos od 4.694,39 EUR, sa zakonskom zateznom kamatom tekućom

- na iznos od 64,49 EUR od 11.12.2019. godine do isplate
- na iznos od 385,83 EUR od 11.01.2020. godine do isplate
- na iznos od 385,83 EUR od 11.02.2020. godine do isplate
- na iznos od 385,83 EUR od 11.03.2020. godine do isplate
- na iznos od 385,83 EUR od 11.04.2020. godine do isplate
- na iznos od 385,83 EUR od 11.05.2020. godine do isplate
- na iznos od 385,83 EUR od 11.06.2020. godine do isplate
- na iznos od 385,83 EUR od 11.07.2020. godine do isplate
- na iznos od 385,83 EUR od 11.08.2020. godine do isplate
- na iznos od 385,83 EUR od 11.09.2020. godine do isplate
- na iznos od 385,83 EUR od 11.10.2020. godine do isplate
- na iznos od 385,83 EUR od 11.11.2020. godine do isplate
- na iznos od 385,83 EUR od 11.12.2020. godine do isplate

po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem

polugodištu za 5 (pet) postotnih poena sukladno odredbi čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, sve u roku od 15 dana.

II Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 3.158,13 eur, sa zateznim kamatama koje teku od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate, po kamatnoj stopi propisanoj člankom 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope iz čl. 29. st. 8. Zakona o obveznim odnosima za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

III Odbija se tuženik sa zahtjevom za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 207,27 eur, sa zateznim kamatama koje teku od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate, po kamatnoj stopi propisanoj člankom 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope iz čl. 29. st. 8. Zakona o obveznim odnosima za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Ovršni prijedlog

1. Dana 19. srpnja. 2021. podnesen je prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave javnoj bilježnici Radojki Galić iz Zagreba, Čikoševa 3, temeljem kojeg je javna bilježnica donijela rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave radi naplate potraživanja tužitelja u iznosu od 4.694,39 EUR, sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana dospijeca pojedinog iznosa pa do plateža s pripadajućim zateznim kamatama i troškovima postupka, time da je uz prijedlog dostavio vjerodostojnu ispravu prema kojoj tužitelj ima potraživanje u iznosu od 4.694,39 EUR za razdoblje od 10.12.2019. godine od 10.12.2020. godine, šifra ugovora 659142, trajanje ugovora 01.06.2016 - 31.05.2031. (list 3,4 spisa).

2. Prigovor protiv rješenja o ovrsi

2. Tuženik je podnio prigovor protiv rješenja o ovrsi, kojim je osporio rješenje o ovrsi u cijelosti, te naveo da su ovrhovoditelj i ovršenik 29. listopada 2012. zaključili Ugovor o darovanju i postavljanju košara za otpatke na javnim površinama, predmet kojega je postavljanje ukupno 700 košara za smeće na javnim površinama u Gradu Zagrebu, da je 25. kolovoza 2015. zaključen I. Aneks predmetnom Ugovoru.

3. Isto tako, ovršenik je naveo da su 28. prosinca 2012. zaključili Ugovor o darovanju i postavljanju košara za otpatke na javnim površinama, predmet kojega je postavljanje dodatnih 700 košara za smeće na javnim površinama u Gradu Zagrebu, a 17. prosinca 2015. zaključili I. Aneks predmetnom Ugovoru, da je na temelju navedenih Ugovora ovršenik je dao ovrhovoditelj u vlasništvo ukupno 1035 košara za otpatke od najkvalitetnijeg inox čelika, a zauzvrat je ovršenik predmetne košare mogao koristiti i 5 godina za postavljanje naljepnica s reklamnim porukama, uz plaćanje

naknade ovrhovoditelju, time da se naknada plaćala na način i u iznosu koji je bio definiran pojedinim Ugovorom o plaćanju naknade za postavljanje reklama, kao i da je Zagrebački Holding - Podružnica Čistoća, na temelju naloga Grada Zagreba, Gradskog ureda za gospodarstvo, energetiku i zaštitu okoliša, bilo u obvezi zamijeniti sve postojeće košarice za otpad novim jedinstvenim košaricama, pa tako i one košarice za otpatke postavljene na temelju ugovornih odnosa između ovrhovoditelja i ovršenika, pristupilo se sklapanju Ugovora o nagodbi koji je zaključen 20. srpnja 2020.

4. Nadalje, u prigovoru ovršenik je naveo da se Ugovorom o nagodbi ovrhovoditelj obvezao ovršeniku dodijeliti zamjenske lokacije za postavljanje reklama i reklamnih panoa, na način i pod uvjetima kako je to regulirano navedenim Ugovorom, da ovršenik stvarno od 1. siječnja 2020. ne koristi predmetne košarice za oglašavanje, odnosno zaključno da obzirom na najavu da će se košarice za otpatke ukloniti 1. siječnja 2020., kao i s obzirom da ovršenik stvarno predmetne košarice ne koristi od navedenog datuma, ovršenik smatra da niti po jednoj osnovi nije u obvezi plaćanja ranije ugovorene naknade, time da je uz prigovor ovršenik je dostavio kopiju Ugovora o darovanju i postavljanju košara za otpatke na javnim površinama od 29.10.2012. godine, kopiju i Aneks od 25.8.2015. godine, kopiju Ugovora o darovanju i postavljanju košara za otpatke na javnim površinama od 28.12.2012. kopiju i Aneks-a od 17.12.2015. kopiju dopisa upućenog elektroničkom poštom od 19. 7.2019., kopiju dopisa Gradskog ureda za prostorno uređenje, izgradnju grada, graditeljstvo, komunalne poslove i promet od 26.7.2019., kopiju dopisa Zagrebačkog Holdinga - Podružnica Čistoća od 15.11.2019. kopiju knjige IRA i konto kartica, te kopiju izjave zakonskog zastupnika tuženika Igora Maksimilijanovića od 7.6.2021.

5. Rješenjem broj Povrv-4699/21-2 od dana 04. siječnja 2022. godine Općinski građanski sud u Zagrebu oglasio se stvarno nenadležnim, te odlučio da će se nakon pravomoćnosti rješenja, predmet ustupiti stvarno nadležnom Trgovačkom sudu u Zagrebu, time da je rješenje pravomoćno 4. siječnja 2022. godine

6. Nakon provedenog postupka, sud je u presudi broj 42. Povrv-184/2022 od dana 3. siječnja 2023. usvojio tužbeni zahtjev, odnosno održao se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Radojke Galić iz Zagreba, Čikoševa 3, posl. br. Ovr-2803/21 od dana 11.08.2021. , kojim je naloženo tuženiku EURODIGITAL d.o.o., Zagreb, Ulica Vladimira Nazora 34, OIB: 21632404131, ranije DOBRA REKLAMA d.o.o., Zagreb, Gramača 5M, OIB: 21632404131) platiti tužitelju GRADU ZAGREBU (OIB: 61817894937), Trg Stjepana Radića 1, Zagreb, iznos od 4.694,39 eur, sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana dospijeca pojedinog iznosa pa do plateža, te ga obvezao na platež troškova parničnog postupka.

7. Odlučujući po žalbi tuženika, VTS RH Presudom broj PŽ-1222/2023-9 od dana 12. ožujka 2025. odlučio je da se odbija kao neosnovana žalba tuženika i potvrdio presudu Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj Povrv-184/2022 od 3. siječnja 2023. u točkama I. i III. izreke.

8. U podnesku od dana 6. lipnja 2025. tuženik je podnio PRIJEDLOG ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. PŽ-1222/2023 od 12.03.2025., s prijedlogom da da Vrhovni sud

Republike Hrvatske donese rješenje kojim se dopušta podnošenje revizije u odnosu na sva postavljena pitanja u podnesku tuženika.

9. Postupajući po prijedlogu tuženika Vrhovni sud Republike Hrvatske dana 17. rujna 2025., donio je Rješenje, Revd-3282/2025-2 kojim se tuženiku dopušta podnošenje revizije protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-1222/2023-9 od 12. ožujka 2025. u odnosu na slijedeće pravno pitanje: „Smatra li se da je ugovor raskinut ukoliko jedna ugovorna strana izvijesti drugu ugovornu stranu kako više neće biti u mogućnosti izvršavati svoju ugovornu obvezu?“

10. U skladu s navedenim Rješenjem tuženik je dana 27. studeni 2025. podnio Reviziju protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. PŽ-1222/2023 od 12.03.2025. s prijedlogom da Vrhovni sud Republike Hrvatske preinači pobijanu presudu, podredno, da ukine drugostupanjsku, odnosno drugostupanjsku i prvostupanjsku presudu te predmet vrati na ponovno suđenje ili ukine drugostupanjsku, odnosno drugostupanjsku i prvostupanjsku presudu te odbaci tužbu.

11. Odlučujući po Reviziji tuženika Vrhovni sud Republike Hrvatske donio je Rješenje dana 24. ožujka 2026., poslovni broj Rev-146/2026-2, kojim se prihvaća revizija tuženika i ukida se presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-1222/2023-9 od 12. ožujka 2025. i presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Povrv-184/2022 od 3. siječnja 2023. u dijelu pod točkama I. i III. izreke te se u tim dijelovima predmet vraća sudu prvog stupnja na ponovno suđenje, te odlučio da će se o troškovima postupka odlučiti u konačnoj odluci.

12. Iz obrazloženja navedene odluke proizlazi da sud smatra da (toč. 16.) odluke da niže stupanjski sudovi pri utvrđenju odlučnog činjeničnog stanja, dajući značaj sadržaju sporne izjave, nisu u obzir uzeli i činjenice utvrđene drugim dokaznim sredstvima, odnosno da je činjenično stanje odlučno za odluku u sporu, a glede osnovanosti zahtjeva tužitelja ostalo nepotpuno utvrđeno, zbog čega je na temelju odredbe čl. 391. st. 7. ZPP obje niže stupanjske presude trebalo ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

13. Nakon dostave revizijske odluke strankama zakazano je ročište za dan 27. kolovoza 2026. godine, na kojem su stranke navele da nemaju dokaznih prijedloga, te da sud treba donijeti odluku temeljem stanja spisa i uputom Vrhovnog suda RH, odnosno nisu predložile izvođenje bilo kakvog dokaza radi utvrđenja nepotpunog činjeničnog stanja, slijedom čega je nova odluka donesena u skladu s utvrđenim činjeničnim stanjem, time da sud smatra da je među strankama spor o primjeni prava, a ne spor o činjenicama, pogotovo iz razloga što je u ovom postupku, jedom od mnogobrojnih između istih stranaka iskaz dao i zakonski zastupnik tuženika.

14. Tijekom postupka, tuženik je u svom očitovanju od dana 14.07. 2022. naveo da u cijelosti osporava i osnovu i visinu tužbenog zahtjeva, te da su tužitelj i tuženik 29. listopada 2012. zaključili Ugovor o darovanju i postavljanju košara za otpatke na javnim površinama, predmet kojega je postavljanje ukupno 700 košara za smeće na javnim površinama u Gradu Zagrebu, dok je 25. kolovoza 2015. zaključen I Aneks predmetnom Ugovoru, da su tužitelj i tuženik 28. prosinca 2012. zaključili Ugovor o

darovanju i postavljanju košara za otpatke na javnim površinama, predmet kojega je postavljanje dodatnih 700 košara za smeće na javnim površinama u Gradu Zagrebu, a 17. prosinca 2015. zaključen je I. Aneks predmetnom Ugovoru, da je na temelju navedenih Ugovora tuženik je dao tužitelju u vlasništvo ukupno 1036 košarica za otpatke, a zauzvrat je tuženik predmetne košare mogao koristiti 15 godina za postavljanje naljepnica s reklamnim porukama uz plaćanje naknade tužitelju, da se naknada plaćala na način i u iznosu koji je bio definiran pojedinim Ugovorom o plaćanju naknade za postavljanje reklama, odnosno da tuženik smatra da su Ugovori zaključeni na 15 godina kao i da su Ugovori o plaćanju naknade za postavljanje reklama pobočni pravni poslovi koji se ne mogu promatrati izolirano od glavnih, odnosno da su predmetni Ugovori o plaćanju naknade prate sudbinu glavnih Ugovora i bez njih ne mogu egzistirati, da je društvo Zagrebački Holding - Podružnica Čistoća, na temelju naloga Grada Zagreba, Gradskog ureda za gospodarstvo, energetiku i zaštitu okoliša, bilo u obvezi zamijeniti sve postojeće košarice za otpad novim jedinstvenim košaricama, pa tako i one košarice za otpatke postavljene na temelju ugovornih odnosa između tužitelja i tuženika, pristupilo se pregovorima kojima je cilj bio redefinirati njihove međusobne odnose, da je zaključen Ugovor o nagodbi 20. srpnja 2020. time da tuženik smatra da, iako citirani Ugovor nosi naziv „ugovor o nagodbi“ stvarno se ne radi o nagodbi, već o obnovi (novaciji), obzirom da je obveza tužitelja bila osigurati tuženiku reklamni prostor na točno određenim košaricama za otpatke, dok je obveza tuženika bila plaćati ugovorenu naknadu za postavljanje reklama upravo na tim košaricama.

15. Nadalje, u svom očitovanju tuženik navodi da su se Ugovorom o nagodbi od 20. srpnja 2020. tužitelj i tuženik suglasili da postojeću obvezu zamijene novom, a ta nova obveza ima različitu glavnu činidbu u odnosu na staru, slijedom čega se radi o Ugovoru o obnovi, te se pozvao na odredbu čl. 147. st. 1. ZOO-a, odnosno da čak i da u konkretnom slučaju nije došlo do obnove ugovornih odnosa između tužitelja i tuženika, predmetni Ugovori o plaćanju naknade za postavljanje reklama bi se mogli smatrati jednostrano otkazanima od strane tužitelja, time da je tuženik u podnesku od dana 06. rujna 2022. ponovio svoje navode vezano za osporavanje tužbenog zahtjeva, ponovio svoje navode vezano za tumačenje pravnog posla, smatrajući da su se Ugovorom o nagodbi od 20. srpnja 2020. tužitelj i tuženik suglasili da postojeću obvezu zamijene novom, a ta nova obveza ima različitu glavnu činidbu u odnosu na staru.

16. Obrazlažući dalje svoje osporavanje, tuženik je naveo da, bez obzira što predmetni ugovor nosi naziv Ugovor o nagodbi, stvarno se radi o Ugovoru o obnovi, kao i da iz dopisa Sektora za komunalno i prometno redarstvo, Odjel komunalnog redarstva KLASA: 363-04/20-001/2070, Urbroj: 251-13-81/002-20-5 od 9. prosinca 2020., proizlazi da je određeni broj košarica koje su predmet Ugovora koji je predmet ovog postupka fizički uklonjen, primjerice na lokacijama Trg kralja Tomislava, Trg Ante Starčevića, Ilica 5, autobusni terminal Črnomerec, okretište tramvaja Črnomerec itd. Također, i iz dopisa Sektora za komunalno i prometno redarstvo, Odjel komunalnog redarstva KLASA: 363-04/20-001/2070, Urbroj: 251-13-81/002-20-2 od 9. prosinca 2020. te dopisa Sektora za komunalno i prometno redarstvo, Odjel komunalnog redarstva KLASA: 363-04/21-001/16, Urbroj: 251-13-81/002-21-3 od 15. siječnja 2021. proizlazi da je dodatno uklonjen određeni broj košarica koje su predmet Ugovora koji je predmet ovog postupka (primjerice Varšavska i Trg kralja Tomislava).

4. Tužiteljevi navodi

17. Očitujući se na navode tuženika tužitelj je naveo da su 07.06.2016. tužitelj i tuženik sklopili Ugovor o plaćanju naknade za postavljanje reklama, KLASA: 363-02/2016-016/059, Urbroj: 251-13-33-1/001-16-2, kojim su ugovorne strane utvrdile da je dana 29.10.2012. između istih sklopljen Ugovor o davanju i postavljanju košara za otpatke na javnim površinama, Klasa: 363-02/12-01/108, Urbroj 251-13-31/100-12-4, da je dana 25.08.2015. sklopljen I. Aneks Ugovoru o darovanju i postavljanju košara za otpatke na javnim površinama, Klasa: 363-01/15-01/124, Urbroj: 215-13-11/1-15-3, te da je, sukladno navedenim ugovorima, korisniku odobreno postavljanje 700 košara za otpatke City Box na javne površine Grada Zagreba, da su iste predane u vlasništvo Grada Zagreba, da korisnik u razdoblju 15 godina može na košarama za otpatke postavljati reklamne naljepnice, da su stranke suglasno utvrdile da će korisnik postaviti 138 reklamnih naljepnica, svaku veličine 1,00 x 0,50 m, na 69 košara za otpatke City Box, odnosno na svaku košaru dvije reklamne naljepnice (reklame) na javnim površinama označenima u članku 2. Ugovora, da je za postavljanje reklama, ukupne reklamne površine 69,00 m², korisnik dužan plaćati Gradu naknadu, u ukupnom iznosu od 2.907,00 kn mjesečno, da se korisnik obvezao da će reklame držati u urednom i ispravnom stanju, snosi troškove postavljanja, održavanja, redovnog funkcioniranja, demontiranja, kao i svaku drugu moguću nastalu štetu u svezi s reklamama, kao i da će po isteku roka iz ugovora u roku od 24 sata ukloniti reklame o vlastitom trošku, a bilo je ugovorena da se ugovor može raskinuti ako se korisnik ne pridržava obveza iz ugovora, a korisnik može otkazati ugovor ne navodeći razloge otkaza, ali je dužan plaćati naknadu sve dok ne ukloni reklame, odnosno dok se iste ne uklone o njegov trošak, da je temeljem Ugovoru o darovanju i postavljanju košara za otpatke na javnim površinama Klasa: 363-02/12-01/108, Urbroj 251-13-31/100-12-4 od 29.10.2012., tužitelj ponudio tuženiku vlasništvo 700 košara za otpatke, koje bi se postavile na javnim površinama tijekom tri mjeseca, te bi ih nakon toga koristilo 15 godina za postavljanje naljepnica s reklamnim porukama uz plaćanje naknade Gradu Zagrebu, a Grad Zagreb je prihvatio darovanje, da je člankom 4. I. Aneksa Ugovoru o darovanju i postavljanju košara za otpatke na javnim površinama, Klasa: 363-01/15-01/124, Urbroj: 215-13-11/1-15-3 od 28.08.2015., izmijenjen je članak 8. osnovnog ugovora na način da ako se bilo koja od ugovornih strana ne bude pridržavala odredbi predmetnog ugovora, druga ugovorna strana može raskinuti ugovor, odnosno koristiti se drugim pravnim sredstvima predviđenim Zakonom o obveznim odnosima.

18. Isto tako, u daljnjem obrazlaganju svojih navodi tužitelj je naveo da su Grad Zagreb i Dobra reklama d.o.o. sklopile 20.07.2020. Ugovor o nagodbi, Klasa: 363-02/20-016/162, Urbroj: 251-13-11-1-20-3/NM u kojem su ugovorne strane suglasno utvrdile da je Zagrebački holding d.o.o. - Podružnica Čistoća, temeljem naloga Grada Zagreba, Gradskog ureda za gospodarstvo, energetiku i zaštitu okoliša, u obvezi zamijeniti sve postojeće košarice za otpad novim jedinstvenim košaricama pa tako i one košarice za otpatke postavljene temeljem ranije navedenih ugovornih odnosa između Grada Zagreba i Dobra reklama d.o.o., da je Gradska skupština Grada Zagreba donijela Odluku o postupku dodjele površine javne namjene za postavljanje reklama i reklamnih panoa namijenjenih za komercijalno oglašavanje (Sl. gl. GZ 18/19), kojom je u članku 23. predviđena mogućnost da gradonačelnik na zakupnikov zahtjev, a na prijedlog Povjerenstva za dodjelu javnih površina za postavljanje reklama ili reklamnih panoa, neposredno dodijeli zamjensku lokaciju za postavljanje reklama i reklamnih panoa i u slučajevima kada se na zahtjev Grada Zagreba moraju ukloniti

reklame i reklamni panoi na zemljištima i objektima u vlasništvu Grada Zagreba ili drugih. Slijedom toga, gradonačelnik Grada Zagreba je Zaključkom, Klasa: 363-02/20-14/1739, Urbroj: 251-03-02-20-2 od 14.07.2020, a na prijedlog Povjerenstva za dodjelu javnih površina za postavljanje reklama ili reklamnih panoa, neposredno dodijelio zamjenske lokacije za postavljanje reklama ili reklamnih panoa na lokacijama iz članka 5. predmetnog ugovora o nagodbi, s time da ukupna oglasna površina na svim navedenim lokacijama ne smije prelaziti 1.168,00 m².

19. Zaključno, tužitelj u svom očitovanju navodi da osporava navode tuženike da da se predmetni Ugovor o nagodbi može smatrati ugovorom o obnovi, obzirom da je člankom 146. ZOO-a je propisano da se obnova ne predmnijeva, pa ako strane nisu izrazile namjeru da ugase postojeću obvezu kad su stvarale novu prijašnja obveza ne prestaje, već da postoji i dalje pored nove, osporio navode da dopis upućen elektroničkom poštom od dana 19.07.2019., se nikako ne može smatrati jednostranim otkazom predmetnog Ugovora o plaćanju naknade za postavljanje reklama, kao i da Ugovor o plaćanju naknade za postavljanje reklama nije predmet Ugovora o nagodbi od 20.07.2020.

5. Dokazni postupak

20. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u kopiju vjerodostojne isprave tužitelja od dana 28.06.2021. godine prema kojoj tužitelj ima potraživanje u iznosu od 37.366,10 kn (list 3,4 spisa), kopiju Ugovora o darovanju i postavljanju košara za otpatke na javnim površinama 29. listopada 2012. (list 17,19 spisa), kopiju I. Aneksa Ugovora (od dana 29. listopada 2012.) od 25. kolovoza 2015. (list 20,21 spisa), Ugovor o darovanju i postavljanju košara za otpatke na javnim površinama, 28. prosinca 2012. (list 23,25 spisa), kopiju I. Aneksa Ugovora (od 28. prosinca 2012. godine) od 17. prosinca 2015. (list 27-30 spisa), kopiju Ugovora o nagodbi od dana 20.07.2020. godine (list 32-35 spisa), kopije fotografija (list 36-41 spisa), kopiju dopisa upućen elektroničkom poštom od dana 19. srpnja 2019. na adresu poslan po Mladenu Tomac, pravnik zaposlen u Gradskom uredu za prostorno uređenje, izgradnju grada, graditeljstvo, komunalne poslove i promet, tuženik je obaviješten da će Zagrebački Holding - Podružnica Čistoća, kojim se tužitelj obavještava sve postojeće košare za otpatke zamijeniti novim (list 43,44 spisa), kopiju dopisa Gradskog ureda za prostorno uređenje, izgradnju grada, graditeljstvo, komunalne poslove i promet, KLASA: 363-02/18-001/144, Urbroj: 251-13-01/02-18-6 od 26. srpnja 2019. (list 45,46 spisa), kopiju dopisa od dana 15. studenog 2019. godine Zagrebačkog Holdinga - Podružnica Čistoća, Klasa: 001-01/19-01/172, Urbroj: 02-01/01-19-01 (list 47 spisa), knjigu IRA (list 48,49 spisa), knjigu izdanih (izlaznih računa list 50 spisa), konto kartice (list 51 spisa), izjavu (list 52 spisa), kopiju dopisa od dana 9. prosinca 2020. godine (list 73 spisa) kopiju fotografija (list 75-84 spisa), kopiju Ugovora o plaćanju naknade za postavljanje reklama (list 94-96 spisa), kopiju ovosudne presude broj Povrv-2077/21 od dana 2. svibnja 2022. godine, (list 104-114- spisa), kopiju ovosudne presude broj Povrv-2167/21 od dana 10. veljače 2022. godine godine, (list 115-124 spisa), kopiju dopisa Sektora za komunalno i prometno redarstvo, Odjel komunalnog redarstva KLASA: 363-04/20-001/2070, Urbroj: 251-13-81/002-20-5 od 9. prosinca 2020., (list 130 spisa), kopiju dopisa Sektora za komunalno i prometno redarstvo, Odjel komunalnog redarstva KLASA: 363-04/20-001/2070, Urbroj: 251-13-81/002-20-2 od 9. prosinca 2020. (list 132 spisa), te dopisa Sektora za komunalno i prometno redarstvo, Odjel komunalnog redarstva KLASA: 363-04/21-001/16, Urbroj: 251-13-

81/002-21-3 od 15. siječnja 2021. (list 132 spisa), kopiju fotografija (list 133-143 spisa), kopiju ovosudne presude broj Povrv-2157/21 od dana 27. listopada 2022. godine (list 149-157 spisa), kopiju ovosudne presude broj Povrv-2159/21 od dana 10. listopada 2022. godine (list 158-165 spisa 9 115-124 spisa), kopiju Izvatka iz knjigovodstvene evidencije o d dana 07.11.2022. godine, u kojem je visina tražbine označena u u valuti eur (list 167-168 spisa), izveden dokaz saslušanjem zakonskog zastupnika tuženika Igora Maksimilijanovića (list 169-171 spisa), time da je tuženik u uz žalbu od dana 17.01.2023. dostavio kopije drugostupanjskih odluka između istih stranaka u drugim postupcima (list 209-235 spisa), uz Prijedlog za dopuštenje revizije od dana 06.06.2025. dostavio odluke iz ranijih postupaka (list 249-326 spisa) kao i uz Reviziju od dana 27.11.2025. daljnju sudsku praksu 385-437 spisa).

21. Predmet spora je zahtjev za isplatu iznosa na ime naknade za postavljanje reklamnih naljepnica na košarama za otpatke na javnim površinama Grada Zagreba u razdoblju od 10. prosinca 2019. do 10. prosinca 2020., odnosno među strankama sporno je tumačenje sadržaja i dopisa tužitelja upućenog 19. srpnja 2019. tuženiku, odnosno da li je da je tužitelj otkazao ili raskinuo Ugovor o darovanju i Ugovor o plaćanju naknade za postavljanje reklama obzirom je u e-mailu samo najavljeno da će se mijenjati košarice za otpatke, a na što je ukazao revizijski sud u svojoj odluci.

22. Sve izvedene dokaze sud je ocijenio primjenom odredbe čl. 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08 i 57/11 – dalje: ZPP) te je utvrdio da je tužbeni zahtjev nije osnovan, slijedom čega je odlučeno kao pod toč. I izreke.

6. Utvrđeno činjenično stanje

23. Iz dostavljene dokumentacije i izvedenih dokaza proizlazi da su stranke sklopile Ugovor o darovanju i postavljanju košara za otpatke na javnim površinama 29. listopada 2012. (dalje: Ugovor o darovanju), a kojim ugovorom je tuženik darovao tužitelju 700 košara za otpatke, a tužitelj je dao suglasnost tuženiku da na tim košarama za otpatke u razdoblju od narednih 15 godina može postavljati naljepnice s reklamnim porukama, da je čl. 5. navedenog Ugovora o darovanju određeno da će tuženik plaćati tužitelju mjesečnu naknadu za postavljanje naljepnica s reklamnim porukama za postavljanje reklama, reklamnih panoa i natpisa te da će plaćanje naknade urediti sukladno čl. 39. st. 2. Odluke o komunalnom redu posebnim ugovorom o plaćanju naknade, da su stranke 7. lipnja 2016. sklopile Ugovor o plaćanju naknade za postavljanje reklama kojim su ugovorne strane utvrdile da je 29. listopada 2012. između istih sklopljen Ugovor o darovanju i postavljanju košara za otpatke na javnim površinama, da je 25. kolovoza 2015. sklopljen I. Aneks Ugovora o darovanju i postavljanju košara za otpatke na javnim površinama, da je sukladno navedenim ugovorima korisniku odobreno postavljanje 700 košara za otpatke City Box na javne površine Grada Zagreba, da su iste predane u vlasništvo Grada Zagreba, da korisnik u razdoblju od 15 godina može na košarama za otpatke postavljati reklamne naljepnice, da su stranke suglasno utvrdile da će korisnik postaviti 138 reklamnih naljepnica, svaku veličine 1,00 x 0,50 m, na 69 košara za otpatke City Box, odnosno na svaku košaru dvije reklamne naljepnice te da je za postavljanje reklama ukupne reklamne površine od 69 m² korisnik dužan Gradu Zagrebu plaćati naknadu u svrhu komercijalnog oglašavanja u iznosu od 2.907,00 kuna mjesečno, da je dopisom

upućenim električnom poštom 19. srpnja 2019. poslanom po Mladenu Tomac, pravniku zaposlenom u Gradskom uredu za prostorno uređenje, izgradnju grada, graditeljstvo, komunalne poslove i promet, tuženik obaviješten da će Zagrebački holding - Podružnica Čistoća sve postojeće košarice za otpatke na javnim površinama zamijeniti novim unificiranim, a zamjenom košarica bit će obuhvaćene i one na kojima se nalaze oglasne površine koje koristi tuženik, da je očekivano vrijeme za zamjenu tijekom 2020. te da tuženik više neće biti u mogućnosti koristiti predmetni oglasni prostor, da je tuženik pozvan ako i dalje ima interes za korištenje javnih površina Grada Zagreba za oglašavanje da predloži alternativne lokacije, odnosno reklamne panoje, da je dopisom od 20. srpnja 2019. tuženik zatražio održavanje sastanka s tužiteljem radi razmatranja mogućih alternativnih rješenja za nastavak suradnje, kao i da iz dopisa Gradskog ureda za prostorno uređenje, izgradnju grada, graditeljstvo, komunalne poslove i promet Sektor za komunalno i prometno redarstvo Odjel komunalnog redarstva od 9. prosinca 2020. proizlazi da je navedeni ured obavijestio Sektor za komunalne poslove i javne površine da su košarice za otpatke s reklamnim naljepnicama uklonjene na popisanim lokacijama, da su stranke 20. srpnja 2020. sklopile Ugovor o nagodbi u kojem su suglasno utvrdile da je Zagrebački holding d.o.o. Podružnica Čistoća temeljem naloga Grada Zagreba, Gradskog ureda za gospodarstvo, energetiku i zaštitu okoliša u obvezi zamijeniti sve postojeće košarice za otpad novim jedinstvenim košaricama pa tako i one košarice za otpad postavljene temeljem ranije navedenih ugovornih odnosa između predmetnih stranaka, da je Gradska skupština Grada Zagreba donijela Odluku o postupku dodjele površine javne namjene za postavljanje reklama i reklamnih panoa namijenjenih za komercijalno oglašavanje pri čemu su stranke suglasno utvrdile da se pravo na korištenje zamjenskih lokacija daje na rok od 12 godina.

24. Među strankama je nesporno je da se tužitelj sukladno odredbama Ugovora o darovanju i postavljanju košara od 29. listopada 2012. obvezao omogućiti tuženiku reklamni prostor, a obveze preuzete tim citiranim Ugovorom o darovanju od 29. listopada 2012. i Ugovorom o plaćanju naknade od 7. lipnja 2016. su prestale obzirom na sadržaj odredbi Ugovora o nagodbi od 20. srpnja 2020., time da je čl. 6. toč. 6. Ugovora o nagodbi kojom se reguliran odnos stranaka u odnosu na navedene ugovore.

25. Isto tako, iz izvedenih dokaza u spisu proizlazi da je tužitelj jednostranom odlukom odlučio zamijeniti po tuženiku darovane košare drugima od 1. siječnja 2020. i o tome obavijestio tuženika te ga ujedno obavijestio da neće biti u mogućnosti na novim košarama koristiti prostor za postavljanje reklamnih naljepnica, odnosno da je tužitelj izvijestio tuženika da više neće biti u mogućnosti izvršavati svoju ugovornu obvezu, a koje ispunjenje obveze je postalo nemoguće zbog samog tužitelja.

26. Nije sporno da su tužitelj i tuženik 07.06.2016. godine (list 94-97 spisa) tužitelj i tuženik sklopili Ugovor o plaćanju naknade za postavljanje reklama, KLASA: 363-02/2016-016/059, Urbroj: 251-13-33-1/001-16-2, kojim su ugovorne strane utvrdile da je dana 29.10.2012. između istih sklopljen Ugovor o davanju i postavljanju košara za otpatke na javnim površinama, Klasa: 363-02/12-01/108, Urbroj: 251-13-31/100-12-4, da je dana 25.08.2015. sklopljen I. Aneks Ugovoru o darovanju i postavljanju košara za otpatke na javnim površinama, Klasa: 363-01/15-01/124, Urbroj: 215-13-11/1-15-3, te da je, sukladno navedenim ugovorima, korisniku odobreno postavljanje 700 košara za otpatke City Box na javne površine Grada Zagreba, da su iste predane u

vlasništvo Grada Zagreba, da korisnik u razdoblju 15 godina može na košarama za otpatke postavljati reklamne naljepnice, da su stranke suglasno utvrdile da će korisnik postaviti 138 reklamnih naljepnica, svaku veličine 1,00 x 0,50 m, na 69 košara za otpatke City Box, odnosno na svaku košaru dvije reklamne naljepnice (reklame) na javnim površinama označenima u članku 2. Ugovora, da je za postavljanje reklama, ukupne reklamne površine 69,00 m², korisnik dužan plaćati Gradu naknadu, u svrhu komercijalnog oglašavanja, u ukupnom iznosu od 2.907,00 kn mjesečno (čl. 3.), da se korisnik obvezao da će reklame držati u urednom i ispravnom stanju, snosi troškove postavljanja, održavanja, redovnog funkcioniranja, demontiranja, kao i svaku drugu moguću nastalu štetu u svezi s reklamama, kao i da će po isteku roka iz ugovora u roku od 24 sata ukloniti reklame o vlastitom trošku.

27. Uvidom u dopis tužitelja od dana 26. srpnja 2019. (list 45-46 spisa) sud je utvrdio da je Gradski ured za prostorno uređenje, izgradnju grada, graditeljstvo, komunalne poslove i promet je takvu informaciju potvrdio tuženiku u svojem dopisu od 26. srpnja 2019. dok je Zagrebački Holding-čistoća dopisom tuženiku od 15. studenoga 2019. (list 47 spisa) potvrdio da će se postavljene košare za otpatke koje je tuženik darovao tužitelju zamijeniti novima unificiranim košarama za otpatke u cijelom gradu Zagrebu u razdoblju od 1. siječnja 2020. do 31. prosinca 2020., time da su nakon toga su stranke Ugovorom o nagodbi utvrdile drugačiji način tuženikovog oglašavanja na području Grada Zagreba na način da se istome dodjele zamjenske lokacije za oglašavanje od kojih on ima odabrati mikrolokacije i s tim u vezi ugovorile plaćanje odgovarajuće naknade za takvo oglašavanje.

28. Ovaj sud smatra da je tužitelj takvim postupanjem jednostrano raskinuo Ugovor o darovanju od 29. listopada 2012., a time i Ugovor plaćanju naknade šifre 659142 kojim je tuženikova obveza utvrđena u mjesečnom iznosu. Tomu je tako jer je upravo tužitelj, koji je prema citiranim ugovorima imao obvezu 15 godina omogućiti tuženiku korištenje reklamnog prostora na darovanim košaricama, to odlučio izmijeniti uklanjanjem košara za otpad i postavljanjem drugih na kojima tužitelj tuženiku nije planirao omogućiti identičan reklamni prostor. To je, među ostalim, dovelo do potrebe uređenja međusobnih odnosa zbog jednostranog otkaza višegodišnjeg ugovornog odnosa povodom čega su stranke sklopile Ugovor o nagodbi.

29. Da bi tužitelj mogao osnovano zahtijevati naplatu naknade za 138 reklamnih naljepnica postavljenih na košarama na području grada Zagreba čije su lokacije izrijekom navedene u čl. 2. Ugovora o plaćanju naknade šifre 659142, , za razdoblje za koje naknada dopijeva od 10. prosinca 2019. do 10. prosinca 2020., a koja je naknada ugovorena u mjesečnom iznosu sukladno odredbi članka 3. tog Ugovora, morao je svakako dokazati - jer je na njemu teret dokaza - da je u navedenom razdoblju tuženik bio u mogućnosti na košare za otpad o kojima je riječ postaviti oglasne naljepnice. Iz spisa proizlazi da je na temelju tužiteljeve jednostrane odluke njegovo tijelo bilo u obvezi u razdoblju od 1. siječnja 2020. do 31. prosinca 2020. zamijeniti po tuženiku darovane košare nekim drugim, novim košarama za otpad, te je o tome obavijestio tuženika, ujedno ga obavijestivši da neće biti u mogućnosti dalje na novim košarama koristiti prostor za postavljanje reklamnih naljepnica, kako to proizlazi iz isprava u spisu koje je sud analizirao.

7. Materijalno pravo

30. Sukladno odredbi čl. 374. st. ZOO kad je ispunjenje obveze jedne ugovorne strane u dvostrano obveznom ugovoru postalo nemoguće zbog događaja za koji odgovara druga strana, njezina se obveza gasi, ali ona zadržava svoju tražbinu prema drugoj strani, s tim što se smanjuje koliko je ona mogla imati koristi od oslobođenja od koristi vlastite obveze

31. S tim u vezi valja se osvrnuti na pravnu ocjenu i učinak Ugovora o nagodbi od 20. srpnja 2020. Ovaj sud smatra da nije riječ o obnovi međusobnih odnosa između tužitelja i tuženika u smislu odredbe čl. 145. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, dalje: ZOO iz 2018.), koji je bio na snazi u vrijeme sklapanja tog ugovora.

32. Naime prema odredbi čl. 145. st. 1. ZOO-a iz 2018. obnova nastaje ako se vjerovnik i dužnik suglase da postojeću obvezu zamijene novom i ako nova obveza ima različitu glavnu činidbu ili različitu pravnu osnovu, dok prema odredbi čl. 147. st. 1. ZOO-a iz 2018. ugovorom o obnovi prijašnja obveza prestaje, a nova nastaje. S druge strane, odredbom čl. 150. ZOO-a iz 2018. propisano je da ugovorom o nagodbi osobe između kojih postoji spor ili neizvjesnost o nekom pravnom odnosu, uzajamnim popuštanjima, prekidaju spor, odnosno otklanjaju neizvjesnost i određuju svoja uzajamna prava i obveze

33. Za valjanost ugovora o obnovi volja ugovornih stranaka mora biti izričito izražena tako da to proizlazi iz sadržaja sklopljenog ugovora, a o čemu u konkretnom slučaju nije niti riječ jer ne proizlazi jasno izražena volja ugovornih strana da ugase postojeću obvezu ili istu zamijene novom. Naime, Ugovorom o nagodbi se rješava novonastala situacija jer je Zagrebački holding d.o.o. - Podružnica Čistoća, temeljem naloga Grada Zagreba, Gradskog ureda za gospodarstvo, energetiku i zaštitu okoliša, u obvezi zamijeniti sve postojeće košarice za otpad novim jedinstvenim košaricama, pa su stoga tužitelji tuženik morali pronaći rješenje za novonastalu situaciju te su to napravili upravo pronalaženjem zamjenskih lokacija. Riječ je, dakle, o otklanjanu neizvjesnosti u pogledu nastale situacije u njihovom pravnom odnosu te je stoga i sklopljen upravo ugovor o nagodbi u smislu odredbe čl. 150. ZOO-a iz 2018.

34. Sud je temeljem naprijed utvrđenih okolnosti došao do sljedećih zaključaka. Tužitelj je jednostrano raskinuo Ugovor o darovanju od 29. listopada 2012. čime je prestao vrijediti i Ugovor o plaćanju naknade šifre 659142. Time je prestala postojati pravna osnova u vidu Ugovora o plaćanju naknade šifre 659142, na koju se poziva i sam tužitelj, temeljem koje bi tužitelj mogao od tuženika zahtijevati plaćanje ovdje utuženih iznosa naknade za postavljanje reklama na košare za otpad. Ta pravna osnova prestala je postojati barem od 1. siječnja 2020., od kada je tuženik obaviješten da se košare koje je darovao uklanjaju i od kada na njima prema vlastitoj tvrdnji više nije ni pokušao koristiti oglasni prostor, dakle prije dospijeća naknada koje su utužene u ovom postupku (od 10. siječnja 2021. do 10. prosinca 2022.). Valja napomenuti da tužitelj nije dokazao ni to da je tuženik u ovdje utuženom razdoblju stvarno koristio košare za otpad za postavljanje svojih reklama na lokacijama naznačenima u čl. 3. Ugovora o plaćanju naknade šifre 659142, a teret dokaza za tu pozitivnu tvrdnju koja bi proizvela tuženikovu obvezu je upravo na tužitelju. Slijedom navedenog pravilnom primjenom materijalnog prava valjalo je zaključiti da tužbeni zahtjev nije osnovan.

35. Sud naposljetku napominje da, iako se tužitelj u vjerodostojnoj ispravi na temelju koje je zatražio ovrhu pozvao na Ugovor o plaćanju naknade šifre 659142 a ne na Ugovor o nagodbi, ili na temelju njega neki sklopljeni ugovor o plaćanju naknade za postavljanje reklama na nekoj od zamjenskih mikrolokacija, čak i kada bi se razmatrala mogućnost postojanja tražbine na temelju Ugovora o nagodbi i pripadajućih ugovora tužitelj nije dokazao ni to da su ispunjene pretpostavke za postojanje tražbine na temelju tih drugih akata. Konkretno, tužitelj nije dokazao za koju točno mikrolokaciju bi na temelju Ugovora o nagodbi bio sklopljen poseban ugovor, a niti to da je tuženik na nekoj konkretnoj mikrolokaciji stvarno i koristio oglasni prostor, pa se tužitelju ni po toj osnovi ne bi mogao dosuditi ovdje utuženi iznos.

36. Temeljem svega naprijed navedenoga sud je utvrdio da je pravna osnova temeljem koje bi tužitelj od tuženika mogao tražiti plaćanje ovdje utuženog iznosa prestala postojati, da tužitelj nije dokazao da je tuženik u utuženom razdoblju stvarno koristio oglasni prostor - ni u vidu oglašavanja na košarama za otpatke ni u vidu oglašavanja na zamjenskoj mikrolokaciji - pa je stoga temeljem odredbe čl. 7. st. 1. ZPP-a, čl. 219. st. 1. ZPP-a u vezi s čl. 451. st. 3. ZPP-a valjalo odlučiti kao u točki I. izreke i odbiti tužbeni zahtjev te u cijelosti ukinuti platni nalog.

8. Troškovi postupka

37. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbama čl. 154. st. 1., čl. 155. ZPP-a u vezi s člankom 2. stavak 1. ZPP-a., slijedom čega tuženiku pripada parnični trošak budući da je u cijelosti uspio u parnici. Visina naknade troškova za rad odvjetnika odmjeren je na temelju Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 142/12., 103/14., 118/14., 107/15., 37/22., 126/22. i 138/23.; dalje: Tarifa) Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“, broj 118/18 i 51/23). Vrijednost predmeta spora je 4.694,39 eur, time da je u skladu s Tbr. 54 Tarife vrijednost boda iznosi 2,00 eur.

38. Slijedom navedenog, tuženiku je priznat trošak zastupanja za sastav podneska od 15.03.2022. god. (Tbr. 8.1.) 200,00 eur, trošak sastava podneska od 14.07.2022. god. (Tbr. 8.1.) 200,00 eur, trošak sastava podneska od 06.09.2022. god. (Tbr. 8.1.) 200,00 eur, trošak pristupa na pripremno ročište održano dana 20.09.2022. god. (Tbr. 9.1.) 200,00 eur, trošak pristupa na ročište održano dana 23.11.2022. god. (Tbr. 9.1.) 200,00 eur, trošak sastava žalbe od 17.01.2023. god. (Tbr. 10.1.) 200,00 eur, trošak sastava podneska od 17.03.2023. god. (Tbr. 8.3.) 200,00 eur, trošak sastava podneska od 31.08.2023. god. (Tbr.8.3.) 200,00 eur, trošak sastava Prijedloga za dopuštenje revizije od 09.06.2025. god. (Tbr.10.5.) 300,00 eur, trošak sastava Revizije od 28.11.2025. god. (Tbr.10.5.) 300,00 eur, trošak sastava podneska kojim je punomoćnik dostavio punomoć za zastupanje u ovom predmetu od 09.12.2025. god. (Tbr. 8.4.) 50,00 eur, trošak pristupa na ročište održano dana od 27.08.2026. (Tbr 9.1.1.) 200,00 eur, ukupno 2.300,00 eur, uvećano za pripadajući PDV 25% 575,00 eur, ukupno 2.875,00 eur.

39. Isto tako, tuženiku je priznat trošak sudskih pristojbi plaćene 14.03.2022. na prigovor protiv rješenja o ovrsi 94,33 eur, dana 17.01.2023. pristojba na žalbu na presudu u iznosu od 94,40 eur, te 06.06.2025. plaćena pristojba za dopuštenje revizije 94,40 eur, ukupno 283,13 eur, odnosno tuženiku je priznat trošak sudskih pristojbi u

iznosu od 283,13 eur, odnosno sveukupno 3.158,13 eur, slijedom čega je odlučeno kao pod II izreke presude.

40. Odbija se za zahtjevom za sudsku pristojbu 207,27 eur, (traženih 490,00 eur - priznatih 283,13 eur) obzirom da je tuženik potraživao veći iznos sudskih pristojbi nego što je platio tijekom postupka, slijedom čega je odlučeno kao pod toč. III izreke.

1. listopada 2026.

Sudac:
Hrvoje Lukšić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana kada je održano ročište na kojem je presuda objavljena ako je stranka uredno obaviještena o tom ročištu, odnosno u roku od 15 dana od primitka presude ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, a podnosi se putem ovog suda u dva primjerka za sud i po jedan za svaku protivnu stranku.

Presuda u sporu male vrijednosti može se pobijati samo zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. Zakona o parničnom postupku, osim zbog povrede iz članka 354. stavka 2. točke 3. toga Zakona.

DNA:

1. Tužitelju: GRAD ZAGREB , OIB 61817894937, Zagreb, Trg Stjepana Radića 1, uz nalog za pristojbu na presudu

2. Tuženiku: EURODIGITAL d.o.o., OIB 80336561664, Zagreb, Vladimira Nazora 34, kojeg zastupa

kal. 30 dana

Broj zapisa: **9-3088d-ff450**

Kontrolni broj: **044b3-19f26-8a9e0**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.